

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องธนาคารพาณิชย์ ที่ ๑ บริษัทขนส่ง จำกัด ที่ ๒ จำเลย กรณีโจทก์ได้แสดงความประสงค์พร้อมทำสัญญากร่วมเพื่อนำรถยนต์ตู้เข้าวิ่งร่วมกับจำเลยที่ ๒ แต่หลังจากทำสัญญา โจทก์ไม่อาจนำสมุดรายการจดทะเบียนรถยนต์ตู้ที่โจทก์เช่าซื้อจากจำเลยที่ ๑ ผู้ให้เช่าซื้อ ไปจดทะเบียนเป็นรถยนต์ตู้โดยสาธารณชนและจัดทำใบวิ่งกับจำเลยที่ ๒ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่จำเลยที่ ๒ กำหนด ทำให้จำเลยที่ ๒ ยกเลิกสัญญากร่วมที่โจทก์ทำไว้กับ จำเลยที่ ๒ ขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ส่งมอบต้นฉบับใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ตู้แก่โจทก์เพื่อ ไปดำเนินการจดทะเบียนเป็นรถตู้โดยสาธารณชนและใบอนุญาตวิ่ง และให้ศาลมีคำสั่งให้ นายทะเบียนกรมการขนส่งหรือจำเลยที่ ๒ ขยายระยะเวลาการสิ้นสุดของการจดทะเบียนรถตู้โดยสาธารณชน เห็นว่า เมื่อโจทก์กล่าวอ้างตามฟ้องว่าการที่จำเลยที่ ๒ ไม่ขยายระยะเวลาจดทะเบียนรถตู้ โดยสาธารณชนและใบวิ่งให้แกโจทก์เป็นเหตุให้จำเลยที่ ๒ จะต้องยกเลิกสัญญากร่วมที่โจทก์ทำไว้กับ จำเลยที่ ๒ จึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญากร่วม เมื่อจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง ประเภทหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำสัญญากร่วมกับโจทก์โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้โจทก์เข้ารับส่งผู้โดยสารบนเส้นทางต่าง ๆ ตามที่จำเลยที่ ๒ ได้รับสัมปทานมา จากรัฐอันเป็นการให้โจทก์เข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะกับจำเลยที่ ๒ ตามที่ได้รับมอบหมาย สัญญา ระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๒ ดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาที่หน่วยงานทางปกครองหรือบุคคลซึ่ง กระทำการแทนรัฐตกลงให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะด้านคมนาคมและการ ขนส่งอันมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อพิพาท เกี่ยวกับสัญญาดังกล่าวจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่อยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลปกครอง ส่วนข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๑ นั้น แม้ข้ออ้างที่โจทก์อาศัย เป็นหลักแห่งประเด็นตามคำฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๑ จะเป็นข้อพิพาทตามสัญญาเช่าซื้อระหว่าง เอกชนกับเอกชน แต่เมื่อความมุ่งหมายในการฟ้องคดีของโจทก์ก็เป็นไปเพื่อให้โจทก์สามารถนำ รถยนต์ตู้เข้าร่วมเดินรถกับจำเลยที่ ๒ โดยกล่าวอ้างเหตุที่ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนรถตู้ สาธารณชนและใบวิ่งได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดว่าเป็นเพราะจำเลยที่ ๑ ผู้ให้เช่าซื้อรถยนต์ตู้ไม่ส่ง มอบต้นฉบับใบคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ คำฟ้องในส่วนของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องพัน และมีผลต่อประเด็นที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๒ ขยายระยะเวลาสิ้นสุดของการจดทะเบียนรถตู้โดยสาธารณชน ให้แกโจทก์ จึงควรได้รับการพิจารณาโดยศาลในระบบเดียวกัน คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจ พิพากษาพิพากษาของศาลปกครอง